

Universitätsbibliothek Paderborn

Venerabilis Patris Thomæ à Jesu ... Opera Omnia

Homini Religioso Et Apostolico Tam Qvo Ad Vitæ Activæ, Qvam
Contemplativæ functiones utilissima, Duobus Tomis Comprehensa. In
Qvibvs Singlari Pietate, Varia Ervditione Clariori Et Breviori Stylo
Continentvr Et Explicantvr ...

Tomás <de Jesus>

Coloniæ Agrippinæ, 1684

Capvt I. Quid & quotuplex sit Oratio mentalis generatim sumpta.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38621

fit oratio mentalis acquisita, qui ejus actus sive partes, qui gradus sive status incipientium, proficientium, & perfectorum. Alias etiam Deo dante trademus regulas, quibus secum quis & facile ad orationis perfectionem perveniat: ac denique, si per vires litiones, altera de Oratione acquisita, de contemplatione altera sint veluti praeambula & proxima dispositiones, ut quis, gratia divina & supernaturali praeventus, ad orationem & contemplationem supernaturales & divinas quantocius assurgat. Hunc igitur laborem nostrum, amice lector, aequi bonique consule.

CAPVT I.

Quid & quotuplex sit Oratio mentalis generatim sumpta.

1. 2. 9. § 4.
art. 4. ad
6.

ORATIO mentalis generatim accepta, una nimirum omnium fere SS. Patrum consensu est mentis in Deum elevatio. Quae quia duplici modo fieri potest, duplex quoque assignatur Orationis species; acquisita una, infusa altera, sicut & virtutum quaedam infusae, quas Deus in nobis sine nobis operatur, ut ex S. Augustino docet S. Thomas; quaedam Acquisitae sunt, quas propria industria, divina opitulante gratia, possumus comparare. Simili modo Orationem jure merito in acquisitam & infusam dividimus, Inter quas non parum est discriminis & differentiae, ut plenius quidem à nobis dictum est libro 1. de Divina Oratione cap. 1. breviter tamen nonnihil attingendum. Acquisita, industria & exercitatione propria, licet non sine divina operatione, & gratia, acquiritur, & perficitur: Infusa vero à gratia & inspiratione divina, non tamen sine cooperatione nostra procedit. Uterius Infusa à Spiritu S. medio aliquo dono, intellectus praecipue & sapientiae, modo ita divino & supernaturali in nobis promanat, ut ad eam humana ratio, etiam gratia & charitate praedita, neque sear perungere. Acquisita verò, humano modo, id est, per rationis, divinam gratiam aliisque supernaturalibus virtutibus adjuvat, discursum.

Quae quidem licet supernaturalis quoque alio sensu merito vocari possit, quia tamen humana ratio virtutibus Theologicis (quamvis omnino supernaturaliter & in ordine ad finem supernaturalem) modo quoque humano, per discursum ac propriam industriam movetur; quantum ad nosse & attinere propositi rationem, oratio supernaturalis & infusa non dicitur, nisi desuper adsit supernaturalis instinctus, & divina Spiritus S. medio quo ejus dono, motio secundum illud: Qui Spiritu Dei aguntur, hi filii Dei sunt. De hoc duplici Orationis genere egregie Carthus. differtur dicens: Oratione duplici via sive modo exercetur. Primo regulariter & communiter per rationis usum sive discursum, & haec oratio rationalis sive acquisita dicitur, cujus complementum, decor, & forma debet esse dilectio Dei: unde debet habere secum conjunctos divinae charitatis actus, tam Internos, quam externos, quales sunt: de DEI bonitate caeterisque ejus perfectionibus gaudere, ad DEUM fervide affici, ex ejus amore de peccatis compungi, orare pro extirpatione vitiorum, in quantum sunt impedimenta orationis, & pro gratia acquirendi orationem, passionis Christi affectuose & compassive recordari. Praeclarissimum insuper orationis infusae opus est, hymnis & laudibus Creatoris pura mente insistere, hoc enim daemones fugat,

Rom. 8.
Tract.
de Contempl.

desideratam gratiam assuetenter meretur, & vitae ecclestiae praeludium est.

Potest praeterea & aliud inter Orationem infusam & acquisitam assignari discrimen, quod illa à Spiritu sancto medio aliquo dono, haec vero ab habitu Fidei supernaturali, vel à virtute Religionis infusae dimanet, Verum si res attentius introrsus spectatur, omnis Orationis utriusque differentia ferè in modo tantum consistere deprehenditur. Infusa enim pleniori atque eminentiori modo Spiritu S. movente, Deum attingit, ad quem acquisita humano modo, industriaque tendit. Ex quo fit, ut (quemadmodum rectè annotavit Richardus) quae de DEO media Oratione acquisita discurrendo & laborando cognoscere possumus, eadem altiori modo per Orationem infusam donum penetrare valeamus. Hinc etiam acquisita in infusam frequenter terminatur, simul etiam in incipientibus commiscetur; ordinatum enim remissionis laborem efficacissimus Spiritus sancti afflatus interduum na sublevarique adjuvat, ut plenius aliquando velis, atque etiam, nonnunquam velis simul & tenius velocissimè ac placidissimè ferantur. Atque haec supra citato de Divina oratione tractatus loco fuisse à me explicata hic attigisse sufficiat. Nunc de oratione mentali acquisita tractemus, ac potiori loco ejus definitionem & partes exponamus.

CAPVT II.

Quid sit Oratio Mentalis acquisita.

SANCTVS Augustinus mentalem orationem designans inquit: Oratio est rerum, quibus indigemus, à DEO petitio. S. Damascenus, Oratio est mentis in DEUM elevatio. Alii, Animae praeparationem cum DEO colloquutionem. Quae etiam (diverso tamen ut supra diximus modo) in utroque, & infusae & acquisitae repetitur orationis genere. Acquisitae tamen appropriari poterunt hac vel simili expositione: Oratio est mentis in DEUM, nostro labore & industria, licet non sine divina gratia, elevatio. Eodem quoque sensu de reliquis dixeris.

Cum igitur oratio sit mentis elevatio, quia tam per cognitionem, quam per affectum in res supernas evehimur, non incongrue SS. PP. orationem mentalem definientes, nunc eam per intellectus, nunc per affectus operationes, explicaverunt. Sanctus itidem Augustinus loco supra citato, lib. de Quid autem, inquit, est oratio? nisi ascensio animae de terrestribus ad coelestia, inquisito superanimorum, invisibilium desiderium? Er, Oratio est conversio mentis in DEUM per pietatem & humilem affectum. S. Bernardus, Oratio, ait, est devota cordis intentio in DEUM pro malis amovendis.